

Jeden dzień z życia pielgrzymy

Pielgrzymowanie na Jasną Górę to czas szczególny. Każdy dzień witany poranną modlitwą, śpiewem Godzinek do Najświętszej Maryi Panny, wspólny pacierz i chwila refleksji nad porannymi rozważaniami, czytany w naszej grupie przez jednego z rodziców, z krótkim komentarzem Księdza Pawła i Księdza Jurka. Każdego dnia, wraz ze wszystkimi grupami, uczestniczymy w polowej Mszy Świętej. Dzięki wspólnej modlitwie różańcowej, Koronce do Miłosierdzia Bożego, wspólnym śpiewom mamy siłę pokonywać kolejne kilometry.

Dzięki Konferencjom Księdza Pawła zgłębiaamy wiedzę psychologiczną i terapeutyczną, dzięki której łatwiej nam rozpocząć, bądź kontynuować, nie tylko pracę nad sobą, ale także nad wzajemnymi, rodzinnymi relacjami.

Pokonujemy codziennie około 30-kilometrowy odcinek podzielony na 6-cio, 7-mio kilometrowe etapy, między którymi są odpoczynki, w czasie których regenerujemy nasze siły zjadając kanapki, cukierki, smaczną zupkę oraz popijając „powerowy” (czyt. pałerowy) napój sporządzony według receptury Księdza Pawła. Odzyskuje się po nim tyle siły i mocy, że czasem zamiast siadać na ostatni odpoczynek, „śmigamy” na nocleg, wyprzedzając wszystkie grupy! Bo przecież nasza grupa jest „The Best” (czyt. de Best).

Kiedy etap wiedzie przez las, jest niepowtarzalna okazja, aby „wyskoczyć” na „jedynekę” lub „dwójkę”, bo to także ważna sprawa na pielgrzymce.

Kiedy już dotrzemy na miejsce nocnego odpoczynku, najpierw rozbijamy namioty, szukamy swojego bagażu i rozpoczynamy toaletę. Miska wody zamiast pełnej wanny. Jest to „fenomen dwudziestego pierwszego wieku” – cały człowiek wypucowany w jednej, małej misce wody!

Gdy wszyscy są umyćci i przebrani, zasiadamy do kolacji przy wspólnym, polowym stole, zjadając góry kanapek, przygotowanych przez dyżurujące dziewczęta oraz wypijamy 300 litrów gorącego rosółu, barszczyku lub pomidorówki z makaronem! A na deser, wyśmienita sałatka owocowa! Nikt nie może być głodny.

Ten wieczorny czas to wspólna zabawa, śpiew, inscenizacje przygotowywane i wystawiane przez rodziców, które weszły już do tradycji karanowskich pielgrzymek jak i programy artystyczne przedstawiane przez pacjentów z ośrodków oraz terapię.

Na zakończenie dnia, po kolacji, wspólnie, trzymając się za ręce, śpiewamy Apel Jasnogórski oraz piosenkę na dobranoc dla Matki Bożej oraz spoglądając w niebo na przygotowane przez Księdza Pawła niespodzianki.

I tak przez dziewięć dni pokonujemy 267 kilometrów. Czasem bywa ciężko, nie tylko od strony fizycznej, ale i duchowej, jednak jak mówi Ksiądz Paweł „**PRZEZ TRUD DO GWIAZD**”.

I nim się spostrzeżemy, docieramy do tronu Matki Najświętszej na Jasnej Górze i zaczynamy odliczanie dni do następnej pielgrzymki!

Wspólne pielgrzymowanie rodziców i dzieci to niekiedy początek ciężkiej pracy nad sobą. Nie kończy się ono z chwilą wejścia na Jasną Górę i spotkania z Matką Najświętszą. Trwa nadal i wymaga ciągłych zmian. To proces.

Pielgrzymka jest drogą, która pozwala zajrzeć w głąb siebie i odnaleźć samego siebie.

Drogą, by zawrzeć pokój z Bogiem, z bliźnimi, z samym sobą.

Panie bądź moim Pasterzem i prowadź mnie drogą, która wiedzie do mnie samego.